

நற்றிணை இலக்கியத்தில் அறம் கூறும் அகவாழ்வியல்

தோ.ஜெ. ஆஷா டாலின் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, நாஞ்சில் கத்தோலிக்க கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, களியக்காவிளை-695502
தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Internal life of Virtue in Natrinai

T. J. Asha Dalin ^{a,*}

^a Department of Tamil, Nanjil Catholic College of Arts and Science, Kaliyakkavilai-695502, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
ashadalintj@gmail.com

Received: 11-07-2022

Revised: 14-09-2022

Accepted: 02-10-2022

Published: 10-12-2022

ABSTRACT

Natrinai is the first book in the collection of Ettuthogai. Natrinai is an introspective text. Internal ideas are more prominent in the text. The text also covers the characteristics of social virtues and about husband-wife love. The internal life is filled with love, chastity, cohabitation, marriage, domesticity, wealth. There are some immoral behaviors too that is, the boy refuses to see his love after love making, refuses to marry the girl, seeking for a prostitute without maintaining a household, all these are acts against morality. Virtue in internal life is the boy must marry the girl after love making, he should love his wife and maintain the family. Internal virtue is a restrictive system. Virtue is the only reason for internal discipline. The friend of a girl insists the boy to marry the girl and she tells since I have been a supporter of both of you, I am now a friend of both of you, so the virtue of a friend is manifested here as emphasizing family life by marrying her friend. In this society where many people live together, each has its own virtue. External life has its own virtues. Likewise, internal life is subjected to the concept of virtue. In this article, we can know the virtues for life in Natrinai.

Keywords: Natrinai, Internal Virtue, Family, Internal Discipline

முன்னுரை

பழந்தமிழர் வாழ்வில் அகம் புறம் என்ற இரண்டையும் தங்கள் இருக்கண்களாக பார்க்கின்றனர். புறவாழ்வு அறத்துக்கு உட்பட்டே அமைகிறது. அதனைப் போன்றே அகவாழ்விலும் அறம் இன்றியமையாததாக உள்ளது. தமிழர் தங்கள் வாழ்வின் அனைத்துச் சூழ்நிலையிலும் ஒழுக்க நிலையான அறத்தினைக் கடைபிடித்து வாழ்ந்தனர். அதன் அடிப்படையில் அகவாழ்வான காதல், களவு, கற்பு, உடன்போக்கு, திருமணம், இல்லறம் இவை அறத்தின் அடிப்படையில் அமைகின்றன. நற்றிணை அகத்தில் வரும் அறக்கருத்தினை இலக்கிய ஆசிரியர்கள் எவ்வாறு கையாளுகின்றனர் என்பதனை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அறம்

“அறு” என்ற வினைச்சொல் அடியாகக் கொண்டு பிறந்தது “அறம்” என்னும் சொல் ஆகும். இச்சொல்லுக்கு அறுத்துச் செல், வழியை உண்டாக்கு, உருவாக்கு, துண்டி, வேறுபடுத்து என்று பலவகை பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன. அறம் என்பதனை சமூகவியல் விளக்கம் கூறும்போது மனிதன்

தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் தொகுதியே முழுநிறை வடிவமே அறம் என்றும், பிறவிதோறும் மனிதனைப் பற்றிக் கொண்டு வரும் தீவினையை அறுத்தெறிவதே அறம் என்று ஆன்மீக விளக்கம் கூறுகிறது.

அறம் என்பது ஒழுக்கத்தின் குறியீட்டுச் சொல் ஆகும். அது மனித வாழ்வில் இணைந்து பயணிக்கக் கூடிய ஒரு ஒழுக்க நெறி ஆகும். நன்மை செய்தல் என்பதும் இக்கருத்தில் அடங்கும் ஒளவையார் கூறும் போது “அறம் செய்ய விரும்பு” என்று கூறுகின்றார். நல்லது செய்தலையே இரக்கருத்து உணர்த்துகின்றது. அறம் மனித வாழ்வில் உயர்ந்த நற்குணங்கள் ஆகும். இவை தலைமுறை தலைமுறையாக தங்கள் வாழ்வில் கடைபிடித்து வரும் ஒழுக்க நெறி என்றே கூறலாம். அறம் குறித்து தொல்காப்பியர் கூறும் போது,

“காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை

ஏமஞ் சான்ற மக்களோடு துவன்றி

அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்

சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே”

இல்லற வாழ்க்கையின் இறுதிக் காலத்து, பெருமை பொருந்திய மக்களுடன் நிறைந்து, அறத்தினைப் புகின்ற சுற்றத்தோடு தலைவனும் தலைவியும் சிறந்ததாகிய வாழ்க்கை முறையினையும், நன்னெறியினையும் சமூகத்திற்குப் பயிற்றுவித்தல் (Tamizhannal, 2003). அவர்கள் வாழ்ந்ததன் பயனாகும் என்கிறார்.

இதனையே திருவள்ளுவர்

“ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை

நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து”

என்று அறனொழுக்கத்தின் வாழ்க்கையினைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றார் (Manikkam, 1999).

அகம்

அகம் என்று ஆண் பெண் இருபாலினரும் பார்த்து காதல் செய்து, களவு கொண்டு, திருமணம் செய்தல், இல்லறம் நடத்துதல் இவை அனைத்தும் அக வாழ்வியலின் நோக்கமாகும். ஆண் பெண் இருவரின் அகத்தே எழும் உள்ள உணர்ச்சியினையே அகத்திணையியல் என்கிறோம். அகம் என்பது உள்ளே நடைபெற்று வெளித்தோற்றம் அறியாதது. அகத்திணையில் களவு ஒழுக்கம், தலைவனது அன்பு, உடன்போக்கு, தோழியின் அறம் இவை அனைத்தும் அகத்தில் அறநிலையை உணர்த்துவதாக உள்ளது.

களவு ஒழுக்கத்தில் அறம்

களவு என்பது காதல் கொண்ட தலைவன் தலைவி இருவரும் திருமணத்துக்கு முன் தங்களது பெற்றோரும் ஊராரும் அறியாமல் மறைவிடம் நோக்கி சந்தித்துப் பழகுவது களவு எனப்படும். இலக்கியத்தில் தலைவன் தலைவி தங்களை அறியாமலே தங்களது கற்பினைப் பறிகொடுத்து விடுகின்றனர். இதனால்தான் இதனை களவு என்று கூறுகின்றோம். இவ்வாறு களவில் இன்புற்றத் தலைவனும் தலைவியும் களவினை நீடிக்காமல் ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையில் திருமணம் என்னும் நற்பண்பினைச் செய்து, இல்லறம் நடத்தி அதனை காக்கவும் செய்கின்றனர்.

தாங்கள் நடத்திய களவின் அடையாளமாக ஞாழல் அரும்பு முதிர்ந்த நறுமணம் கொண்ட பூங்கொத்துக்களைக் கொண்ட கடற்கரை நாட்டை உடைய தலைவன் விரைந்து திருமணம் செய்ய வருகின்றான் என்பதனைத் தலைவி தோழிக்கு கூறும்போது

“எக்கர் ஞாழல் அரும்பு முதிர் சாவிக் இணர்

நறிய கமழும் துறவற்கு

இனியமன்ற என் மாமைக் கவினே”

களவு முடித்து ஐயமுற்ற தலைவிக்கு தலைவன் திருமணம் செய்வான் என்று கூறி அனுப்பி அதனைத் தோழிக்குத் தலைவி கூறுகின்றாள் (Dakshinamurthy, 2004). இது அறத்தின் அடிப்படையில் நிகழும் செயல் ஆகும்.

தலைவனது அன்பின் அறம்

தலைவன் தலைவி மீது அதீத அன்பு கொண்டுள்ளான். இதனைப் பிறர் கூறுவதை விட தலைவியே கூறும்படி அமைகின்றது. தலைவன் தவறாத வாய்மையுடையவன், நீடிய பொறுமையும், இனிமையும் உடையவர், எம் தோள் பிரிதலை அறியாதவர் தேனீ தாமரையின் மகரந்தத்தை ஊதி, உயர்ந்து நிற்கும் சந்தன மரத்தின் உச்சியில் கொண்டு வைத்த தேனைப் போல தலைவனது அன்பு உறுதியாக உயர்ந்து இருக்கிறது. இதனை

“நின்ற சொல்லர்; நீடுதோறு இனியர்;

என்றும் என் தோள் பிரிவு அறியலரே;

தாமரைத் தண் தாது ஊதி, மீ மிசைச்

சந்தில் தொடுத்த தீம் தேன் போல”

என்று தலைவனது அன்பின் உறுதியினை இப்பாடல் விளக்குகிறது (Balasubramanian, 2004). தலைவன் தலைவியை பிரிந்து இருப்பினும் தலைவி மீது மட்டுமே தலைவன் அன்பு வைத்துள்ளான் இது தலைவனது அன்பின் அறத்தினைக் காட்டுகின்றது.

பொருளிட்டச் சென்ற தலைவன் அறம்

பழந்தமிழர் தொழிலை தங்கள் உயிராகக் கருதினர். இலக்கியத்தில் தலைவன் திருமணம் செய்து பின் இல்லறம் காக்க பொருளிட்டுவதற்காக வேறு நாடு சென்று பொருளிட்டினர். இதனை தங்கள் அறமாக கருதினர். இல்லம் வாழும் பெண்களின் உயிரே அவர்களது காதலர் தான் என்பதனை

“வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே வாள்நுதல்

மனைஉறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்”

குறுந்தொகை பாடல் நமக்கு உணர்த்துகிறது (Nagarajan, 2004).

தலைவன் தலைவியைக் காதல் செய்து திருமணம் செய்து கொள்கின்றான். பின்பு பொருள் வயிற் பிரிந்து செல்கின்றான். இருப்பினும் தலைவியின் மீது உள்ள அன்பு குறையாமல் தலைவியையே எண்ணிக்கொண்டு இருக்கின்றான். தலைவனது நெஞ்சு மீண்டும் பொருள் தேடக் கருதியது. இதனால் தலைவன் தனது நெஞ்சுக்கு கூறுவது போன்று, மாலைப் பொழுது வரக்கண்டு தலைவி வீட்டில் விளக்கை ஏற்றி அவர் இன்னும் வரவில்லையே என்று துன்புறுவாள் இதனை அகநானூற்றில்

“சுரன்முதல் வந்த உரன் மாய் மாலை

உள்ளினென் அல்லெனோ, யானோ - உள்ளிய

வினை முடித்தன்ன இனியோள்

மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழுது எனவே”

தன்னை எதிர்நோக்கி இருக்கும் தலைவி விரைவில் செல்லாவிட்டால் துன்புறுவாள் என்று தலைவன் விரைந்து செல்கின்றான் (Jeyabal, 2014). தலைவன் பாணனிடம் தேரினை விரைந்து செலுத்துக. கானக்கோழி மழைப் பெய்து காயாத தரையில் பறித்து புழுவைக் கொத்தி தனது பெடைக்கு ஊட்டும் இக்காட்சியினை நீ பார்ப்பாயாக. இதனைக் கண்டு நீ தேரினை விரைந்து செலுத்துவாயாக என்று தலைவன் பாணனைக் கேட்பதற்கு,

“காமெரு தகைவ கானவாரணம்
பெயல் நீர் போகிய வியல் தெடும் புறவில்
புலரா ஈர் மணல் மலிரக் கெண்டி,
நாள் இரை கவர மாட்டி, தன்
பேடை நோக்கிய பெருந்தகு நிலையே”

இப்பாடல் வரிகள் அமைகிறது (Balasubramanian, 2004). தலைவன் பொருள் தேடிச் சென்றாலும் வேறு எவரையும் நாடாது, தன்னை எதிர்நோக்கி இருக்கும் தலைவியை எண்ணியே விரைந்து இல்லம் சேர்கின்றான். இங்கு தலைவனது அறநிலை வெளிப்படுகின்றது.

உடன்போக்கு மேற்கொள்ளும் தலைவனது அறம்

உடன்போக்கு என்பது காதல் கொண்ட தலைவன் தலைவி இருவரும் ஊரை விட்டு கடந்து செல்லுவது ஆகும். பெற்றோர் சம்மதம் இன்றி தலைவியை தலைவன் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்லுதல் உடன்போக்கு என்பர். இன்றைய காலத்தில் “ஓடிப்போதல்” என்று கூறுவர். தலைவியின் மீது அதீத அன்பு கொண்ட தலைவன் களவு முடிந்து அவளை விட்டுப் பிரியும் வேளையில் அவளைப் பிரிய மனம் இல்லாமல் தலைவியை தன்னுடன் அழைத்துச் செல்ல எண்ணுகின்றான். நெடுநாளாயா உன்னைப் பெற முயன்றதனால் ஏற்பட்ட மனக்கவலையும் வருத்தமும் தீரும்படி உன் தோளை அடைந்தேன். எனவே இதற்கு மறுப்பு தெரிவித்த தலைவிக்கு கூறும் போது மான போகும் வழியில் உள்ள காட்டில் மா. மரத்திலுள்ள அரும்பினைக் குயில் கோதி மகிழ்ந்து விளையாடும் வழியில் அடுத்தடுத்துப் பல ஊர் உள்ளன. கண்டாரை வருத்தும் உனது அழகிய முலையினை அழகுபடுத்த பொரியினைப் போன்ற புன்கினது பூக்களை அணிந்து, கொள் நிழலைக் கண்டவிடத்து அதிக நேரம் தங்கி மணல் பரப்பைக் கண்டவிடத்து எல்லாம் சிறு வீடு சமைத்து விளையாடி வழி நடந்த வருத்தத்தைப் போக்கி விட்டு மெல்லச் செல்லலாம்.

“நிழல் காண்தோறும் நெடிய வைகி
மணல் காண்தோறும் வண்டல் தைஇ
வருவ்தாது ஏகுமதி - வால் எயிற்றோயே
மா நனை கொழுதி மகிழ் குயில் ஆலும்
நறுந் தண் பொழிலகானம்
குறும் பல் ஊர், யாம் செல்லும் ஆறே”

என்று தலைவன், தலைவியிடம் உடன்போக்குக்கு அழைக்கின்றான் (Balasubramanian, 2004). தலைவன் தலைவின் தோளினை அடைந்த பின்னும் அவளைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்ல எண்ணுகின்றான். உடன்போக்கில் எந்த வருத்தமும் தராமல் அன்பின் வெளிப்பாகும் வண்ணம் அழைக்கின்றான். இங்கு தலைவனின் அறநிலை அறிய முடிகின்றது.

தோழியின் அறச் செயல்

தோழி தலையின் உடன் இருப்பவள் சிறு வயது முதலே இருவரும் பழகி இன்பம் துன்பம் அனைத்தையும் பகிர்ந்து கொள்பவர் தலைவன் தலைவி இருவரின் காதலினையும் தலைவியின் குறிப்பால் அறிந்து கொள்கின்றான்.

தலைவி காதலனை தோழியிடம் கூற தயங்கினாலும் தோழி அறிந்து வினவுகின்றாள். இருவரின் காவிலும் உதவிகின்றாள். பின்பு களவு நீடிப்பின், வரத்தகும் கேடுகளை எண்ணுகின்றாள். தோழி இளைய கன்னியாவினும் பொறுப்பு மிக்கவளாக இருக்கின்றாள். தலைவனிடம் தலைவியைத் திருமணம் செய்க என்று கடிந்து உரைக்கின்றாள். இதனை குறுந்தொகை பாடலில் தலைவன் தலைவி மீது வைத்த அன்பால் முதலைகள் வழி மறைத்துக் கிடக்கும் கடற்கரையில் மீன் கூட்டம் துள்ளும் உப்பங்கழிகளை நீந்தி இரவென்றும் பாராது தலைவியைச் சந்திக்க வருகின்றாய். நீ வரும் வழியின் கொடுமையினை அறிந்து தலைவி தன் பேதமையால் கலங்குகின்றாள். நஞ்சுண்ட இரட்டைக் குழந்தைகள் வருந்துவது போன்று உங்களை எண்ணி நான் வருந்துகின்றேன். இதனை

“கொடுங்கால் முதலைக் கோள்வல் ஏற்றை

வழிவழக் கறுக்கும் கானலம் பெருந்துறை

இனமீன் இருங்கழி நீந்தி நீதின்

நயனுடை மையின் வருதி இவள்தன்

மடனுடை மையில் உயங்கும் யானது

கவைமக நஞ்சுண்ட டாஅங்கு

அஞ்சவல் பெருமவென் னெஞ்சத் தானே”

இப்பாடலில் தலைவனது அன்பினையும், தலைவியின் அறியாமையையும் இருவரின் கவுக் காதலில் தான் கொண்ட அச்சத்தையும் எடுத்துக் கூறி, தலைவனிடம் விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்ள வற்புறுத்துவதாக இப்பாடல் வரிகள் அமைகின்றது (Nagarajan, 2004).

தலைவன் தலைவி களவினையே நற்பண்பு என்று கூறாமல் திருமணம் செய்து இல்லறம் வாழ்தலே ஒழுக்கப் பண்பு என்று கூறி தனது அறத்தினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றாள் தோழி.

முடிவுரை

தமிழர் தங்கள் வாழ்வில் கடைபிடித்து வரும் ஒழுக்க நெறியினையே அறத்தின் வெளிப்பாடாகக் கொண்டு உள்ளர். நற்றிணை இலக்கியத்தில் வரும் அகம் குறிந்த சிந்தனைகளும் அறம் குறித்தும் இங்கு விளக்கப்பட்டு அகத்தின் வெளிப்பாடான களவு, தலைவனது அன்பு, பொருளீட்டும் செயல், உடன்போக்கு இவை அனைத்திலும் அறம் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றது என்றும் தோழி தலைவன் தலைவின் களவில் எவ்வாறு அறத்தோடு செயல்படுகின்றாள் என்பதனை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

References

- Balasubramanian, K.V. (2004) Sanga Ilakkiyam Natrinai, New Century Book House, Chennai, India.
- Dakshinamurthy, A. (2004) Sanga Ilakkiyam Ainkurunuru, Yaazhl Veliyedu, Chennai, India.
- Jeyabal, R. (2017) Sanga Ilakkiyam Agananooru, New Century Book House, Chennai, India.
- Manikkam, A. (1999) Thirukkural, Thendral Nilaiyom, Chidambaram, India.
- Nagarajan, V. (2005) Sanga ilakkiyam kurunthogai, New Century Book House, Chennai, India.

Tamizhannal, (2003) Tholkappiyam Porulathigaram, Manivasagam Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License